

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku R. K.

przy uczestnictwie Gminy Z., C. F., S. X., M. K. i A. K.-P.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników C. F., S. X., M. K., A. K.-P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 marca 2016 r., sygn. akt I. Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala żądanie wnioskodawcy dotyczące zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnicy postępowania zarzucili zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 9 marca 2016 r. naruszenie art. 328 § 2 i art. 382 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., naruszenie art. 386 § 6 k.p.c. oraz naruszenie art. 172 i 340 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili oczywistą jej zasadnością, jak też występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego możliwości stwierdzenia utraty posiadania samoistnego nieruchomości przez dotychczasowego jej posiadacza po uzyskaniu przez właściciela wyroku windykacyjnego i wyegzekwowaniu na jego podstawie usunięcia bramy wjazdowej zagrażającej dostęp do nieruchomości z jednoczesnym udostępnieniem nieruchomości osobom trzecim, a potem - niezakazywaniu osobom trzecim korzystania z nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a zagadnienie podniesione w skardze kasacyjnej przez uczestników postępowania nie ma takich cech. To bowiem czy dana osoba w określonych okolicznościach zachowała, czy też utraciła posiadanie samoistne nieruchomości jest przede wszystkim kwestią faktów i może się różnie przedstawiać w zależności od dokonanych ustaleń. Skarżący podnosząc wskazane zagadnienie w istocie kwestionują dokonane w sprawie ustalenia faktyczne.

Nie jest spełniona także przesłanka oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 6 listopada 2015 r., IV CSK 263/15, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła. W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów powołanych w skardze kasacyjnej uczestników postępowania.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestników postępowania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.

aw

jw